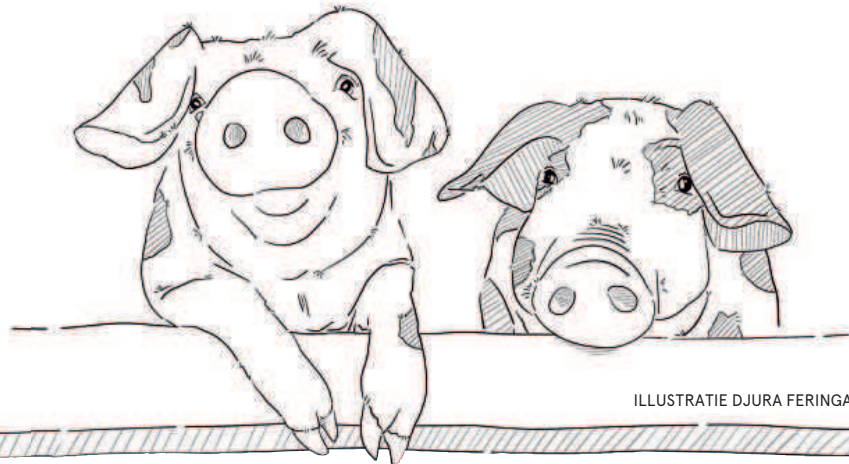

DAGBOEK

BIGGETJES JOURNAAL

ILLUSTRATIE DJURA FERINGA

Al het bezoek vindt de biggen leuk

Aan rustig opstaan doen ze niet. Hooguit een beetje de achterpoten strekken. Horen ze onze voordeur dichtslaan, dan staan broer en zus in een oogwenk op uit hun strobed en bam, buiten het hok. Ze schudden het stro van zich af, de oren klapperen ervan. Trippel, trippel, trippel, heen en weer, heen en weer op hun betonnen pleintje: eten, eten, ETEN.

De lege voerbakken pakken vereist enige behendigheid. Knor (hij), krijs (zij). KNOR, KRIJS. Voordat de volle bak biks voor hun neus staat, wordt de volumeknop opgedraaid tot standje ijselijk. Wat zijn ze toch gezellig.

Kijk ze eens tevreden en kalm eten, zachtjes door hun snuit ademend. Schuim op de bek, je moet ervan houden, maar het past in het plaatje. En smakken dat ze doen. Schaamteloos zijn ze. Piesen en poepen terwijl ze een appeltje of maiskolf vreten. Best knap.

Toen het warmer was, ging ik ze 's ochtends in mijn lange slaapshirt voeren. Kon ik erna de ronde snuit-afdrukken op mijn benen eraf douchen. Zo nieuwsgierig zijn ze, ze steken hun natte neus overal in of duwen er onderzoekend mee tegen iets of iemand aan. Knabbelen aan je broek, je veters. Niet iedereen vindt dat even fijn. Daarom blijft het meeste 'kraambezoek' veilig achter het stroomdraad geamuseerd naar ze staan kijken.

Want wie er ook op biggenbezoek komt, iedereen vindt ze leuk. Moet om

ze lachen. Om hun koddige flapperoren, hun mooie vlekkenvacht, de 'pumps' waarop ze staan, om de manier waarop ze rennen. „Ik wist überhaupt niet dat ze konden rennen”, zegt iemand verbaasd.

Familie, vrienden, kennissen – ze wijzen op de geinige krulstaartjes, het opspringen met beide voorpoten, het elkaar als fanatieke ijshockeyers wegbeuken voor eten. Zie ik daar nog maiskorrels? Die zijn voor mij! Wham! Weg jij!

Muppet-man Jim Henson heeft varkens goed bestudeerd toen hij Miss Piggy bedacht. De manier waarop zij met haar hele lijf naar iemand uithaalt wanneer ze woest is, zo kan Knorrie als een bitch tekeergaan tegen Borrie. Zijn loszittend oormerk is-ie erdoor kwijtgeraakt. Terwijl hij zo'n goedgezak kan zijn, met zijn oude-mannen-oren, zoals Paul die treffend omschrijft. Zich laten masseren, Borrie gaat er even goed voor staan. Soms beweegt zijn achterpootje mee van genot, zoals ook een hond kan doen.

Heerlijke beesten. En wormvrij gelukkig, want hun poep was schoon zei de dierenarts.

janna.zuiderveld@mediahuisnoord.nl
Volgende keer: Slachtvisite.

Met twee honden, een poes, vijf hennen, een haan en man Paul woont Janna Zuiderveld op het Friese platteland. Ze begonnen aan een nieuw avontuur: twee biggen grootbrengen, om ze uiteindelijk op te eten.

